ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Χ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ΄—ΕΤΟΣ ΙΗ΄—ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 7676
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Κορίνθου ἀριθ. 210 Ἀριθμ. Τηλεφώνου 24—94
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Ὁδὸς Μαιάνδρου ἀριθ. 37

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΤΡΙΤΗ 11 ΜΑΪΟΥ 1937
Σελήνη 2 ἡμερῶν. Ἀνατ. ἡλίου 5.40 Δύσις 7.07. Μωκίου μάρτυρος

ΣΟΒΑΡΟΝ ΑΓΓΛΟ-ΙΤΑΛΙΚΟΝ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ

ΑΝΕΚΛΗΘΗΣΑΝ ΕΚ ΛΟΝΔΙΝΟΥ ΟΙ ΙΤΑΛΟΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ὁ ἐν Ρώμῃ ἀνταποκριτὴς τοῦ Πρακτορείου Ρώϊτερ, μεταδίδει τὸ ἀκόλουθον ἀνακοινωθὲν ὅπερ ἐξεδόθη τὸ Σάββατον καὶ ἀφορᾷ μέτρα διὰ τὴν κυκλοφορίαν ἐν Ἰταλίᾳ ὡρισμένων Ἀγγλικῶν ἐφημερίδων.

«Ἕνεκα τῆς ἐχθρικῆς στάσεως ὁλοκλήρου σχεδὸν τοῦ Ἀγγλικοῦ τύπου ἔναντι τῆς Ἰταλίας καὶ τῶν Ἰταλικῶν ἐνόπλων δυνάμεων, ἀπαγορεύεται ἡ κυκλοφορία ἐν Ἰταλίᾳ, μέχρι νεωτέρας διαταγῆς ὅλων τῶν ἀγγλικῶν ἐφημερίδων πλὴν τοῦ «Ἡμερησίου Ταχυδρόμου», τῶν «Ἑσπερινῶν Νέων» καὶ τοῦ «Παρατηρητοῦ.» Ἅπαντες οἱ ἐν Λονδίνῳ ἀνταποκριταὶ Ἰταλικῶν ἐφημερίδων ἀνακαλοῦνται».

Ὁ ἀνταποκριτὴς παρατηρεῖ ὅτι ἡ ἀνάκλησις τῶν Ἰταλῶν ἐν Λονδίνῳ ἀνταποκριτῶν, ἰσοδυναμεῖ πρὸς μποϋκοτάζ, τοῦ ὁποίου ἄμεσος ἀντίκτυπος θὰ εἶνε ἡ ἔλλειψις περιγραφῶν τῆς στέψεως εἰς τὰς Ἰταλικὰς ἐφημερίδας, προσθέτει δὲ ὅτι τὸ μέτρον ἐλήφθη, διότι ὡρισμέναι Ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες ἐδημοσίευσαν ἀνταποκρίσεις θιγούσας τὴν στάσιν τῆς Ἰταλίας εἰς τὸ Ἱσπανικόν.

Τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ ἐν Λονδίνῳ Ἰταλοὶ ἀνταποκριταὶ ἀνακαλοῦνται ἐν ᾧ χρόνῳ ἐπίκειν-ται αἱ ἑορταὶ τῆς στέψεως, συζητεῖται εὐρύτατα εἰς τοὺς πολιτικοὺς κύκλους τοῦ Λονδίνου ὁπόθεν προβάλλεται τὸ ἐρώτημα μήπως πρόκειται νὰ ἐκτοπισθοῦν καὶ οἱ ἐν Ρώμῃ ἀνταποκριταὶ τῶν ἀγγλικῶν ἐφημερίδων.

Πάντως, κατὰ τὰς ἰδίας πληροφορίας, τὸ τοιοῦτον μέτρον δὲν θὰ ληφθῇ εἰμὴ μόνον διὰ τοὺς ἀνταποκριτὰς τῶν ἐφημερίδων ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι διεξήγαγον πολεμικὴν κατὰ τῆς Ἰταλίας, κατὰ παράβασιν τῶν Ἰταλικῶν νόμων. Ἐπίσημος οὐχ ἧττον νύξις περὶ τοῦ μέτρου τούτου δὲν ἐγένετο.

Αἱ ἐφημερίδες τῆς Ρώμης στεροῦνται ἐν γένει εἰδήσεων ἐκ Λονδίνου.

Κατὰ τὰς πληροφορίας ἀφ' ἑτέρου τοῦ πρακτορείου Χαβᾶς, μερικαὶ γαλλικαὶ ἐφημερίδες σχολιάζουν μετά ποιᾶς τινος ἀνησυχίας τὴν ἀνάκλησιν τῶν Ἰταλῶν δημοσιογράφων ἐκ Λονδίνου καὶ τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς κυκλοφορίας ἀγγλικῶν ἐφημερίδων ἐν Ἰταλίᾳ.

Ὡρισμέναι ἐφημερίδες ἐκφράζουν φόβους μήπως γίνῃ διπλωματικὴ ἐκμετάλλευσις τοῦ ἐπεισοδίου ὑπὸ τῆς Ἰταλίας, τῆς ὁποίας τὸ μέτρον ἀποτελεῖ ἔνδειξιν διαμαρτυρίας κατὰ τῶν γραφέντων ὑπὸ ἀγγλικῶν ἐφημερίδων διὰ τὴν στάσιν της εἰς τὸ Ἱσπανικόν.

Η ΕΛΛΑΣ ΕΙΣ ΤΟ ΣΤΑΔΙΟΝ

ΤΗΣ ΠΛΕΟΝ ΔΡΑΣΤΗΡΙΑΣ ΕΚΒΙΟΜΗΧΑΝΟΠΟΙΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ κ. ΚΟΥΛΗ ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΥ

Κατὰ τὸ δοθὲν τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην, 5ην τρεχ. γεῦμα τοῦ ἐν Πάτραις ὁμίλου τῶν Ρόταρι, ὡμίλησεν ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ ὁ βιομήχανος κ. Κούλης Λ. Ἀναστασόπουλος ἀναπτύξας μὲ ἐξαιρετικὴν εὐγλωττίαν καὶ ἀκρίβειαν τὸ θέμα τοῦ περὶ τῆς εἰσόδου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ στάδιον τῆς πλέον δραστηρίας ἐκβιομηχανοποιήσεως. Λόγῳ τοῦ ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος τὸ ὁποῖον παρουσιάζει ὁ λόγος τοῦ κ. Ἀναστασοπούλου καὶ τοῦ ἄκρως ἐμπεριστατωμένου αὐτοῦ, δημοσιεύομεν τοῦτον κατωτέρω, εὐγενῶς παραχωρηθέντα ἡμῖν παρὰ τοῦ ἐκλεκτοῦ ὁμιλητοῦ.

Φίλοι Ροταριανοί,

Ἀπόψε θὰ ἀναπτύξωμεν τὸ θέμα «Ἡ Ἑλλὰς εἰς τὸ στάδιον τῆς πλέον δραστηρίας ἐκβιομηχανοποιήσεως».

Ἡ Ἀνάπτυξις τοῦ ἐν λόγῳ θέματος περιλαμβάνεται εἰς τὴν ἔννοιαν καὶ τοὺς κύκλους τῶν Ροταριανῶν σκέψεων καὶ ἰδεῶν, διότι εἰς ἓν ἀπὸ τὰ ἐδάφια τῆς Ροταριανῆς Ἰδεολογίας ἀναφέρεται ὅτι διὰ τῆς ἐξετάσεως καὶ ἀναπτύξεως ὡρισμένων θεμάτων ὑπὸ ἁρμοδίων προσώπων ἐπιτυγχάνεται ἡ προσπάθεια τῆς τελειοποιήσεως τῶν Ἐπιστημονικῶν, Βιομηχανικῶν, Ἐμπορικῶν καὶ ἐν γένει Ἐπαγγελματικῶν γνώσεων καὶ μεθόδων τῶν ὀπαδῶν της καὶ διὰ τῶν καθ' ἕκαστον κλάδον ἐκπροσώπων της ἡ τεχνικὴ καὶ κανονικὴ ἐξύψωσις τοῦ κλάδου των, ἄλλως τε καὶ ὁ μεγάλος τῆς φιλοσοφίας διδάσκαλος, ὁ Σωκράτης πρωτοπόρος Ροταριανὸς ἔλεγεν ὅτι τὸ μεγαλύτερον ἀγαθὸν διὰ τὸν ἄνθρωπον εἶναι αἱ γνώσεις.

Μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ σημερινή μου ὁμιλία περιλαμβάνεται εἰς τὰ θέματα τῆς Ροταριανῆς σκέψεως, ἔρχομαι νὰ παρακαλέσω τὴν εὐχάριστον ταύτην συναναστροφήν μας, ὅπως γιὰ λίγο μὲ ἀκούσῃ.

Πρὸτοῦ ἐκταθῶμεν εἰς τὴν σημερινὴν βιομηχανικὴν ἐξέλιξιν τῆς Ἑλλάδος καλὸν εἶναι ἱστορικῶς νὰ διεξέλθωμεν τὴν βιομηχανικὴν καὶ βιοτεχνικὴν θέσιν τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τῆς Ἐθνικῆς μας Παλιγγενεσίας. Μέχρι σήμερον, αὕτη διαιρεῖται εἰς 4 χρονικὰς περιόδους.

α΄.) Ἀπὸ τοῦ 1828 ἕως 1884 κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἀναφαίνεται ἡ πρώτη σοβαρὰ κίνησις τῆς βιομηχανικῆς πολιτικῆς τῆς Χώρας.

β΄.) Ἀπὸ τοῦ 1884 1910, ὅτε ὡρισμένα πολιτικὰ καὶ οἰκονομικὰ γεγονότα ἐπιδρῶσι ἄλλοτε δυσμενῶς καὶ ἄλλοτε εὐμενῶς ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς βιομηχανίας.

γ΄.) Ἀπὸ τοῦ 1910-1920 εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν αἱ Ἑλληνικαὶ πραγματοποιήσεις καὶ ὁ παγκόσμιος πόλεμος καὶ πλεῖστα ἄλλα γεγονότα ἔδωσαν νέαν ὤθησιν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Βιομηχανίαν.

δ΄.) Ἀπὸ τοῦ 1921 καὶ ἐντεῦθεν ὅτε ἡ Ἑλληνικὴ βιομηχανία ἐξῆλθε ἐκ τῆς νηπιώδους καταστάσεως ἡνδρώθη ἐπιτελέσασα καταπληκτικὰς προόδους εἰς τὸ στάδιον μιᾶς εὐρείας ἐκβιομηχανοποιήσεως τῆς χώρας καὶ ἥτις βιομηχανία σήμερον ἀπέβη εἷς ἐκ τῶν πλουτοπαραγωγικωτέρων κλάδων τῆς Ἐθνικῆς μας Οἰκονομίας.

α΄.) Θὰ ἐξετάσωμεν τὴν Ἑλλ. Βιομηχανίαν ἀπὸ τοῦ 1828-1884. Ἀλλὰ καλὸν εἶναι προηγουμένως νὰ σᾶς εἴπω λίγα λόγια διὰ τὴν περίοδον τῆς Τουρκοκρατίας μέχρι τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821, σχετικὰ περὶ βιομηχανίας ἢ μᾶλλον Βιοτεχνίας, ὅπου αἱ ἀνθήσασαι ἐν τῷ Βυζαντινῷ Κράτει Βιοτεχνίαι, ὡς ἐπὶ παραδείγματι ἡ Μεταξουργία ἐν Θήβαις καὶ ἐν Κορίνθῳ, ἡ Κλωστουφαντουργία ἐν Πάτραις, ἡ Μεταλλουργικὴ καὶ αἱ Ὑελουργικαὶ Βιοτεχνίαι, εἰς τὴν ἀκμάζουσαν τὴν ἐποχὴν ἐκείνην Θεσσαλονίκην κατεστράφησαν σχεδὸν ἐξ ὁλοκλήρου, αἱ δὲ σχετικαὶ τῆς χώρας ἀνάγκαι ἐξυπηρετοῦντο καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐθεραπεύοντο διὰ τῆς οἰκιακῆς οἰκονομίας.

Κατὰ τὸν ΙΗ΄ αἰῶνα ἀρχίζει ἡ μικρὰ κίνησις εἰς ὡρισμένας βιοτεχνίας, ἡ ἀνθοῦσα τότε εἰς τὴν Θεσσαλίαν, Κοινότης τῶν Ἀμπελακίων παρεῖχε ἀξιόλογα προϊόντα Κλωστουφαντουργικῆς Βιοτεχνίας καὶ ἐξῆγε ποσότητας βεβαμένων νημάτων εἰς τὴν Αὐστρίαν καὶ τὴν Γερμανίαν.

Κατὰ τὴν Ἐποχὴν ταύτην ἡ ὑπόδουλος χώρα παρήγαγε μερικὰ εἴδη διατροφῆς, παρασκευῆς ἄρτου οἴνου καὶ ἐλαίου, μερικὰ ὑφάσματα, ἀσπρόρρουχα καὶ πανικὰ ὡς καὶ μεταξωτὰ διὰ τὰς ἀνάγκας καὶ τὴν ἐπίπλωσιν τοῦ οἰκοκυριοῦ καὶ τέλος, ἔπιπλα ἐργαλεῖα ὑποδύματα καὶ σελάχια, ἄσβεστον σάπωνας κλπ.

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις 1821-1828 ἀνέκοψε πᾶσαν πρόοδον τῆς οἰκιακῆς βιοτεχνίας. Τὸ ἔτος 1828 εὗρεν τὴν ἀπελευθερωθεῖσαν χώραν γυμνὴν καὶ ἐν οἰκτρᾷ καταστάσει. Ἡ οἰκονομικὴ ἀπομόνωσις ταύτης, ἡ μείωσις τοῦ πληθυσμοῦ, ἡ καταστροφὴ καὶ ἐρήμωσις τῶν πόλεων καὶ χωρίων, ὁ ἀφανισμὸς τῶν ποιμνίων, ἡ ἐγκατάλειψις τῶν ἀγρῶν, ἡ ἐκρίζωσις τῶν ἐλαιῶν καὶ ἀμπέλων ὑπὸ τοῦ ἀποσυρθέντος ἐχθροῦ, ἡ παντελὴς ἔλλειψις συγκοινωνιῶν καὶ δημοσίας ἀσφαλείας, ἐπήνεγκον μεγάλην δυστυχίαν, πενίαν, καὶ ἐξαθλίωσιν ἐν τῇ χώρᾳ, ὥστε τὴν ἐποχὴν ταύτην δὲν δύναται νὰ γίνῃ λόγος περὶ ἐγχωρίου βιοτεχνίας. Ὁ τῷ 1832 ἐπισκεφθεὶς τὴν Ἑλλάδα Θιέρσος γράφει ὅτι, αἱ μόναι βιοτεχνίαι, αἵτινες ἐκινοῦντο πως ἦσαν αἱ κλωστουφαντουργικαί, περιοριζόμεναι εἰς εἴδη ἐνδυμασίας, ὡς καὶ ἡ ναυπηγικὴ ἥτις ἀνεπτύχθη ζωηρότερον ἐν Σύρῳ καὶ Γαλαξειδίῳ. Κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς βασιλείας τοῦ Ὄθωνος 1833 1860 παρατηρεῖται σοβαρὰ ὤθησις διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς βιομηχανίας. Τῷ 1837 συνεστήθη διὰ διατάγματος «Δωδεκαμελὴς ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῆς ἐμψυχώσεως τῆς βιομηχανίας» μὲ τὴν ἐντολὴν νὰ συσκέπτεται καθ' ἑβδομάδα περὶ τῶν μέσων τῆς ἀναπτύξεως τῆς βιομηχανίας καὶ γεωργίας καὶ ἡ ὁποία, ὀργανώνουσα ἐκθέσεις τῶν Ἑλληνικῶν προϊόντων θὰ ἀπονέμῃ σχετικὰ βραβεῖα ἀπὸ 50—500 δραχ. εἴτε εἰς νομισματόσημα χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ εἴτε τέλος εἰς ζῶα ἐκλεκτά, μηχανὰς ἐργαλεῖα σπόρους, κλπ. Ἐπίσης δυνάμει τοῦ αὐτοῦ διατάγματος «δύναται νὰ χαρισθῇ ἡ μετριασθῇ ὁ τελευταῖος δασμὸς τῆς εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς εἴς τινας τῶν ἐργολάβων, οἵτινες ἤθελον διακριθῆ εἰς τοιαύτας ἐπιχειρήσεις, «ὅπως ἐπίσης» δύναται νὰ χορηγηθῇ εἰς αὐτοὺς καὶ ἰδιαιτέρα βοήθεια ὑπὸ τοῦ Δημοσίου. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη παρὰ τὴν πενιχρότητα τῶν παρασχεθέντων εἰς αὐτὴν χρηματικῶν μέσων καὶ τὴν περιωρισμένην ἐφαρμογὴν τῶν εὐεργετικῶν διατάξεων τοῦ ὡς ἄνω διατάγματος, κατώρθωσε νὰ ἐνισχύσῃ ἀρκετὰς Βιομηχανίας, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἓν ἐργοστάσιον ποτάσσης, δύο μεταλλουργεῖα 1835 καὶ 1836 ἓν ἐργοστάσιον παρασκευῆς σακχάρεως (1820), ἓν ὑαλουργεῖον ἐν Καρύστῳ (1842). ἓν ἐργοστάσιον κατασκευῆς τρυγίας ἐν Καρύστῳ (1843), ἓν βαμβακοκλωστήριον (1846) ἓν μεταξοϋφαντήριον (1849), ἓν οἰνοπνευματοποιεῖον (1849). Εἰς τὰ περισσότερα τῶν ἐργοστασίων τούτων παρεχώρησεν ἀποκλειστικὸν προνόμιον ὁ κτᾶ τοῦ ἐκμεταλλεύσεως, δάνεια καὶ ἄλλας τινὰς ἐνισχύσεις, ἀπήλλαξε τὰ κουκούλια τῆς δημοτικῆς φορολογίας καὶ ἐβοήθησεν οἰκονομικῶς τοὺς ἀσχολουμένους μὲ τὴν μεταξοβιομηχανίαν πρώην μοναχούς. Τῷ 1837 ὁ γεωγράφος Ν. Λορέντης περιγράφων τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τῆς Ἑλλάδος ἀναβιβάζει τοὺς ἐπαγγελματίας εἰς 19.520 μεταξὺ τῶν ὁποίων ὑπονοοῦνται βεβαίως καὶ οἱ βιοτέχναι. Παρατηρεῖ τις μερικὰ ἐργαστήρια μαλλίνων καὶ βαμβακερῶν ὑφασμάτων κακοτέχνως ὅμως κατηργασμένων. Ἐπίσης ἐργαστήρια τινὰ κατασκευῆς πλεκτῶν εἰδῶν, ἐμβάδων, καλλυμμάτων κεφαλῆς, ἀρκετὰ βυρσοδεψεῖα, ἐν μεταξουργεῖον, σιδηρουργεῖα, βαφεῖα. χυτρεψεῖα, πισσωτήρια, γναφεῖα καὶ ναυπηγεῖα. Ὡσαύτως ἐργαστήρια κατασκευῆς ναυσχοινίων, πυρίτιδος, ἐπίπλων οἰνοπνεύματος καὶ οἰνοπνευματοδῶν ποτῶν καὶ ἐργαστήρια ἐπεξεργασίας ἀντικειμένων ἐκ χρυσοῦ, ἀργύρου καὶ χαλκοῦ.

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια.

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑΣ

Η ΠΡΩΪΝΗ ΜΕΓΑΛΗ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΚΑΙ ΟΙ ΕΚΦΩΝΗΘΕΝΤΕΣ ΚΑΤ' ΑΥΤΗΝ ΛΟΓΟΙ

Ἡ πρωτομαγιὰ ἡ ὁποία ὡρίσθη ὡς ἡμέρα ἀποδόσεως τιμῶν εἰς τὴν ἐργασίαν ἑωρτάσθη ἐφέτος μὲ ἐξαιρετικὴν λαμπρότητα εἰς τὰς Πάτρας.

Ἀπὸ τῆς πρωίας ἡ πόλις παρουσίασε μίαν χαρωπὴν καὶ ἑορτάσιμον ὄψιν εἰς τὴν ὁποίαν συνέβαλεν μεγάλως ὁ πανηγυρικὸς σημαιοστολισμὸς ὅλων τῶν δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν καταστημάτων ὡς καὶ τῶν οἰκιῶν. Ἅπαντα τὰ ἐργοστάσια, καὶ ἐν γένει τὰ καταστήματα παρέμειναν καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν κλειστά, πλὴν τῶν κέντρων τὰ ὁποῖα ἔκλεισαν μόνον ἀπὸ τῆς 10ης πρωϊνῆς μέχρι τῆς 12ης.

Ἡ κίνησις εἰς τὰς ὁδοὺς ἀπὸ τῆς πρωίας παρετηρεῖτο πανταχοῦ ζωηροτάτη. Τὴν 9ην π. μ. εἰς τὸ Ἐργατικὸν Κέντρον συνεκεντρώθησαν τὰ μέλη ὅλων τῶν εἰς τὴν δύναμιν τοῦ κέντρου ἀνηκόντων ἐργατικῶν σωματείων καὶ ὀργανώσεων καὶ ἐκεῖθεν τὴν 10ην πρωϊνὴν μὲ ἐπικεφαλῆς τὴν δημοτικὴν μουσικήν, τὰς σημαίας καὶ τὰ λάβαρα αὐτῶν καὶ τὴν διοίκησιν τοῦ κέντρου μετέβησαν εἰς τὴν πλατεῖαν τῶν Ὑψηλῶν Ἀλωνίων ἡ ὁποία εἶχεν ὁρισθῆ διὰ τὸν ἐργατικὸν ἑορτασμόν.

Ὀλίγον βραδύτερον ἔφθασαν εἰς τὴν πλατεῖαν ὁ Νομάρχης Ἀχαΐας κ. Ἀθανάσιος Πέππας, ὁ Δήμαρχος Πατρέων κ. Βασίλειος Ροῦφος, ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας κ. Ἰωάννης Μουδρέας, ὁ Λιμενάρχης κ. Κοντοδῆμος, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου κ. Γ. Τριάντης, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ Ἐπιμελητηρίου κ. Γ. Πανταζῆς, οἱ ἐπιθεωρητὴς καὶ ἐπόπτης ἐργασίας καὶ αἱ λοιπαὶ ἀρχαὶ τῆς πόλεως.

Μετὰ τὴν ἄφιξιν τῶν ἀρχῶν πρῶτος ἔλαβε τὸν λόγον ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου κ. Λάμπρος Ἀντύπας, ὅστις εἶπε τὰ ἑξῆς.

«Χαιρετίζω τὴν σημερινήν μας ὀγκώδη συγκέντρωσιν μὲ ὑπερβολικὴν χαράν, διότι ἡ ἐφετεινὴ πρωτομαγιά, ἡ Ἐθνικὴ ἑορτὴ τῆς ἐργασίας ποὺ ἐγκαινιάζει ἡ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις ὕστερα ἀπὸ τὴν ἐθνοσωτήριον ἱστορικὴν ἡμέραν τῆς 4ης Αὐγούστου, ἡ ὁποία διὰ τὴν ἐργατικὴν τάξιν εἶνε μιὰ ἡμέρα παλιγγενεσίας, εἶναι μιὰ νέα 25η Μαρτίου, εἶναι ἡ Ἐθνικὴ ἀνοικοδόμησις γιὰ τὴν κοινωνικὴν ἀναδημιουργίαν, διὰ τὴν ψυχικὴ ἀδέλφωσι τοῦ κόσμου τῆς ἐργασίας.

Ἡ ἀναμφισβήτητες χειροπιαστὲς πραγματικότητες, ποὺ ἀποτελοῦν ἡ εὐσιαστικὲς βελτιώσεις καὶ παραχωρήσεις πρὸς τὴν ἐργατιὰν μετὰ τὴν 4ην Αὐγούστου ὁμιλοῦν μὲ ἄκαμπτην καθημερινὴν γλῶσσαν τους, ὥστε νὰ μὴ χρειάζεται καμμιὰ ἰδιαίτερη ἐξάρσι τους.

Γιὰ αὐτὸ εἶναι καθῆκον τῶν ἐργαζομένων νὰ διαδηλώσουν τὴν ἡμέραν τῆς πρωτομαγιάς, τὴν εὐγνωμοσύνην των πρὸς τὸν Ἐθνικὸν Κυβερνήτην ἀξιότιμον κ. Ἰωάννην Μεταξᾶν, ὅστις προσέλαβεν συνεργάτην του Ὑφυπουργὸν τῆς Ἐργασίας, τὸν ἐργάτην Ἀριστείδην Δημητράτον ὁ ὁποῖος, τῇ συγκαταθέσει του, ἐντὸς ὀλίγου χρονικοῦ διαστήματος ἀνεκούφισεν τὴν ἐργατικὴν τάξιν εἰς σημεῖον ἀξιοζήλευτον.

Παρῆλθαν πολλαὶ Κυβερνήσεις κατὰ τὸ παρελθόν. Ἡ ἐργατικὴ τάξις τὴν ἡμέραν αὐτὴν συνήρχετο εἰς συγκεντρώσεις, ἵνα διαμαρτυρηθῇ διὰ τὴν ἀδράνειαν καὶ ἀστοργίαν τόσον τῶν Κυβερνώντων, ὅσον καὶ τοῦ ἐργοδοτικοῦ κόσμου. Αἱ Κυβερνήσεις αὐταὶ ἀπέρρεον ἀπὸ αὐτοὺς τούτους τοὺς ψήφους τῶν μαζῶν, Κατελάμβανον τὰς ὑπουργικὰς καλένδας ὡς ἐπίσης καὶ τὰς βουλευτικάς.

Κατὰ τὴν ἡμέραν ὅμως αὐτὴν ἔστρεφον τὰ ὅπλα αὐτῶν ἐναντίον τῶν μαζῶν ὑποδεικνύοντες συνάμα εἰς αὐτὰς αἱ συγκεντρώσεις των νὰ γίνωνται εἰς τὰ πιὸ ἀπομεμακρυσμένα μέρη τῆς πόλεως, ὡσὰν νὰ εἴχομεν χολέραν ἢ λέπραν καὶ ἡ φωνὴ τῆς διαμαρτυρίας μας ἦτο φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Ἡ χειρονομία τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Β΄! (Ζητωκραυγαὶ νὰ μᾶς ζήσῃ) ὡς καὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου ἀξιοτίμου Ἰωάννου Μεταξᾶ (φρενητιώδεις ζητωκραυγαί) τοῦ νὰ καθαρίσουν τὸ ἔδαφος τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ πᾶσαν πολιτικὴν ἐκμετάλλευσιν ἔδωσαν καὶ εἰς ἡμᾶς τὸ δικαίωμα νὰ ἑορτάζωμεν τὴν 1ην Μαΐου ἐν ἀνοικτῷ χώρῳ καὶ εἰς τὰ καλλίτερα κέντρα τῶν πόλεών μας καὶ ἀποδεικνύουν ὅτι θεωροῦν τὴν ἐργασίαν καὶ τὸν ἐργάτην πολύτιμο ἐθνικὸ ἀγαθὸ ἄξιο νὰ τύχῃ μερίμνης καὶ προστασίας καὶ φιλοδοξεῖ νὰ τὸ ἀνυψώσῃ σὲ σημεῖο ποὺ νὰ τὸ ἔχῃ καμάρι του πὼς εἶναι ἐργάτης.

Ἂς διαδηλώσουμε λοιπὸν μὲ ὅλην τὴν δύναμι τῆς ψυχῆς μας τὴν ἡμέραν τῆς πρωτομαγιάς, πὼς δὲν εἴμαστε διατεθειμένοι νὰ ἐπιτρέψουμε στὰ ὑπολείματα τοῦ κομμουνισμοῦ καὶ εἰς ὅλους ἐκείνους ποὺ μέχρι τῆς 4ης Αὐγούστου ἐξεμεταλλεύοντο τὴν ἐργατικὴν ὑπόθεσιν καὶ σὲ κείνους ποὺ θὰ θελήσουν νὰ ἀντιδράσουν στὴν βελτίωσι τῆς θέσεως τῶν ἐργαζομένων καὶ νὰ σκορπίσουν τὴν σύγχυσι πὼς δὲν εἴμαστε διατεθειμένοι νὰ τοὺς ἀφήσουμε νὰ προχωρήσουν στὸ καταστρεπτικόν τους ἔργον καὶ πὼς θὰ τσακίσουμε ἀποφασιστικὰ κάθε ἐνέργεια ὁποθενδήποτε προερχομένην ποὺ θὰ θελήσῃ νὰ σταθῇ ἐμπόδιο στὸ ὡραῖο ἐθνικοκοινωνικὸ οἰκοδόμημα ποὺ ἀνεγείρεται σήμερα ἀπὸ τὸν Ἐθνικὸν Κυβερνήτην ἀξιότιμον κύριον Ἰωάννην Μεταξᾶν.

Περαίνων τὸν λόγον μου ἀναφωνῶ μὲ ὅλην τὴν δύναμι τῆς ψυχῆς μου:

—Ζήτω τὸ Ἔθνος.
—Ζήτω ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεύς.
—Ζήτω ὁ Ἐθνικὸς Κυβερνήτης Ἰωάννης Μεταξᾶς.
—Ζήτω ἡ Ἐθνικὴ Πρωτομαγιὰ τῆς Ἐργασίας.
—Ζήτω ὁ ἐργάτης ὑπουργός μας Ἀριστείδης Δημητράτος.
—Ζήτω ἡ Ἐργατοϋπαλληλικὴ τάξις τῆς χώρας μας, ζήτω ἡ Γενικὴ Συνομοσπονδία τῶν ἐργατῶν τῆς Ἑλλάδος.

Ἀκολούθως ὁ Δήμαρχος κ. Ροῦφος ἀνελθὼν εἰς τὸ βῆμα εἶπεν τὰ ἑξῆς:

«Εἶμαι ἐξαιρετικὰ εὐτυχὴς ἑορτάζων μαζύ σας τὴν ἐφετεινὴν πρωτομαγιάν. Τὴν ἑορτάζομεν ἐφέτος ὑπὸ συνθήκας ὅλως διαφορετικὰς τοῦ παρελθόντος. Δὲν τὴν ἑορτάζομεν σήμερον ὡς ταξικὴν ἑορτὴν ὅπως εἶχεν ἀτυχῶς καταντήσει εἰς τὸ παρελθὸν μὲ τὰς ἀκρότητας, τὰς ὑπερβασίας καὶ τὰς πολλάκις αἱματηρὰς συγκρούσεις τὰς ὁποίας ξέναι ἀντιλήψεις καὶ ἔθιμα οὐδὲν τὸ κοινὸν ἔχουσαι μὲ τὸν Ἑλληνικὸν χαρακτῆρα προσεπάθησαν νὰ τῆς δώσουν. Ἡ σημερινὴ πρωτομαγιὰ εἶναι ἡ ἑορτὴ ὅλων τῶν ἐργαζομένων τάξεων. Μὲ τὴν διεύρρυνσιν αὐτὴν τοῦ κύκλου τῶν ἑορταζόντων ἡ ὡραία ἑορτὴ μέσα στὸ ἁρμονικὸ αὐτὸ πλαίσιο τῆς Παγκάλλου Ἑλληνικῆς φύσεως, κάτω ἀπὸ τὸν γαλανὸν οὐρανὸν τῆς Ἑλλάδος, γίνεται ἡμέρα χαρᾶς ὅλων τῶν ἐργαζομένων Ἑλλήνων. Ἁρμονία καὶ ἐργασία: αὐτὴν τὴν ἀντίληψιν τῆς πρωτομαγιάς τὴν ὀφείλομεν εἰς τὴν 4ην Αὐγούστου. Ἁρμονία μεταξύ μας καὶ ἐργασία ὅλων μας αὐτὴ εἶναι, ἀγαπητοὶ φίλοι, ἡ Ἑλληνικὴ πρωτομαγιά.

Ἑορτάζων καὶ ἐγὼ μαζῦ σας τὴν ὡραίαν αὐτὴν ἡμέραν εὔχομαι εἰς τὰς ἐργαζομένας τάξεις τῆς ἀγαπητῆς μας πόλεως εὐτυχίαν καὶ εὐημερίαν. Καὶ τώρα ἂς ἀναφωνήσωμεν ὅλοι μαζύ.

Ζήτω ὁ Βασιλεὺς
Ζήτω ὁ Ἐθνικὸς Κυβερνήτης
Ζήτω ἡ 4η Αὐγούστου»

Μετὰ ταῦτα ὑπὸ συνεχεῖς ζητωκραυγὰς καὶ χειροκροτήματα ὡμίλησεν πρὸς τὴν συγκέντρωσιν ὁ Νομάρχης Ἀχαΐας κ. Πέππας ὡς ἑξῆς:

—Συμμετέχω μὲ ὅλην μου τὴν χαρὰν εἰς τὴν ὡραίαν ἑορτήν σας.

Δοκιμάζω μίαν ἀπὸ τὰς μεγαλυτέρας ἱκανοποιήσεις τῆς ζωῆς μου, διότι εὑρίσκομαι μαζύ σας καὶ εὐχαριστῶ τὸν πρόεδρον τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου καὶ ὅλους σας διότι μὲ ἐκαλέσατε νὰ παρστῶ.

Φίλοι ἐργάται,

Γνωρίζετε βεβαίως ὅλοι σας καὶ περισσότεροι ἀπὸ σᾶς ἔχετε ζήσει τὴν ἱστορίαν τῶν τελευταίων καιρῶν. Γνωρίζετε συνεπῶς ὅτι ἀπὸ τοῦ 1915 κακὴ μοῖρα ἐχώρισε τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν στὰ δύο.

Ὁ διχασμὸς ἐδηλητηρίασεν ὅλην μας τὴν κοινωνικὴν ζωήν. Ὁ λαὸς μέσα στοὺς καπνοὺς τῆς ἐμπαθείας καὶ τοῦ μίσους ἐδοκίμασε ὅλα τὰ δεινὰ τῆς κακοδιοικήσεως καὶ τὸ Ἔθνος διῃρημένο, μοιραίως ὑπέκυψε καὶ ἀπέτυχε εἰς τὴν μεγάλην του ἐξόρμησιν.

Μετέπειτα, μετὰ τὴν μεγάλην Μικρασιατικὴν καταστροφὴν ἡ Ἑλλὰς μεταβάλλεται εἰς στίβον ματαίων, ταπεινῶν πολιτικῶν καὶ πολιτειακῶν ἀγώνων. Τὰ προσωπικὰ συμφέροντα καὶ τὰ πάθη καταξεσχίζουν καὶ ποδοπατοῦν τὰ ὅσια καὶ τὰ ἱερὰ τοῦ Ἔθνους, γκρεμίζουν καὶ θρυμματίζουν τοὺς πίνακας τῶν ἠθικῶν ἀξιῶν, τὰ κόμματα καὶ τὰ κομματίδια μετέρχονται ὅλα τὰ μέσα διὰ τὴν ἅλωσιν τῆς ἐξουσίας, διὰ τὴν κατάληψιν τῶν Ὑπουργείων, ἀπὸ τὰ ὁποῖα οἱ χρεωκοπημένοι καὶ ἀνίκανοι τῆς ζωῆς, ἐξέρχονται μὲ τὰς πολυκατοικίας καὶ τὶς κοῦρσες τους εἰς τὴν Ἀθηναϊκὴν ἄσφαλτον.

Μέσα στὴν κραιπάλη τῶν καταχρήσεων, τῶν σκανδαλωδῶν συμβάσεων, μέσα ἀπὸ τὸ κῦμα τῆς διαφθορᾶς καὶ τῆς παραλυσίας, ἐπάνω στοὺς φανατικοὺς ἀγῶνας τῆς καταστάσεως καὶ διατηρήσεως τῆς ἐξουσίας, μέσα στὶς στρατιωτικὲς ἐπαναστάσεις, μέσα στοὺς ἐμφυλίους σπαραγμοὺς κανένας ἀπὸ τοὺς «ἐκλεκτοὺς τοῦ λαοῦ» δὲν ἔχει τὸν καιρό, δὲν ἐνδιαφέρεται γιὰ τὰ μεγάλα κοινωνικὰ προβλήματα τῆς χώρας.

Τὸ Κράτος παράλυτο, σὰν ἔκφυλος ἄνθρωπος, χωρὶς ἠθικὲς ἀρχές, χωρὶς δύναμι, σφραγισμένο μὲ τὴ σφραγίδα τῆς προσωπικότητο τῶν κυβερνώντων εἶχε πάρει τὸ δρόμο τῆς παρακμῆς καὶ μαζὺ μὲ ὅλο τὸ λαὸ καὶ σεῖς οἱ ἐργάται—μέσα στὴν ἐγκατάλειψι καὶ τὴν ἐκμετάλλευσι μέσα στὸ ἐσφαλμένο πνεῦμα τῶν ταξικῶν ἀγώνων, στὶς προπαγάνδες τῆς ἀρνήσεως τῆς θρησκείας, τοῦ ἔθνους καὶ τοῦ κράτους, ποὺ ἐπωφελήθησαν τῆς εὐκαιρίας— ἐκινδυνεύσατε νὰ χάσετε τὴν πίστιν σας στὴν Ἑλλάδα.

Ἂς ἀφήσωμε ὅμως κατὰ μέρος ὅ,τι ἔγινε εἰς τὸ παρελθόν. Μεταφέρομαι τώρα, ἀγαπητοὶ ἐργάται, εἰς τὴν ἡμερομηνίαν τῆς 4ης Αὐγούστου 1936 (χειροκροτήματα) καὶ εἰς τὴν ἡμερομηνίαν τῆς πρώτης κοινωνικῆς ἐπαναστάσεως τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος. Καὶ ἀναπνέω μαζὺ σας τὸν ἀέρα τοῦ Νέου Κράτους, τοῦ Κράτους τῶν ἠθικῶν ἀρχῶν καὶ τοῦ Δικαίου, τοῦ Κράτους τῆς λογικῆς καὶ τῆς συνέσεως, τοῦ Κράτους τῆς ἠρεμίας καὶ ψυχικῆς ἑνότητος τοῦ λαοῦ, τοῦ ἰσχυροῦ Κράτους, τοῦ γνωρίζοντος καὶ θέλοντος καὶ δυναμένου νὰ ἐναρμονίζῃ τὰ συμφέροντα τῶν τάξεων καὶ τοῦ ἀποβλέποντος εἰς τὴν εὐημερίαν τοῦ συνόλου, τοῦ ἐθνικοῦ Κράτους, εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὁποίου λάμπων ἥλιος ἵσταται ὁ συμφιλιωτής, ὁ εἰρηνοποιός, ὁ Μέγας Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος Γεώργιος ὁ Β΄. (ραγδαῖα χειροκροτήματα).

Καὶ μεταφέρομαι μαζί σας εἰς τὴν ἡμερομηνίαν τῆς 4ης Αὐγούστου, ἵνα ὡς ἄνθρωποι καὶ ὡς Ἕλληνες ἀποτίσωμεν φόρον τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν γίγαντα νοῦν, τὸν ἰσχυρὸν καὶ θεληματικὸν ἄνδρα, τὸν ἀρχηγὸν τῶν κοινωνικῶν μεταρρυθμίσεων, πρὸς τὸν φίλον καὶ συμπαραστάτην τοῦ ἐργαζομένου λαοῦ, τὸν πρόεδρον τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως Ἰωάννην Μεταξᾶν. (Χειροκροτήματα παρατεταμένα καὶ κραυγαί: Ζήτω ὁ κυβερνήτης μας).

Ἡ εὐγνωμοσύνη μας ἂς φωτίσῃ τὸν νοῦν καὶ ἂς θερμαίνῃ τὴν καρδίαν τοῦ ἐθνικοῦ κυβερνήτου. (Χειροκροτήματα).

Περαιτέρω ὁ κ. Νομάρχης, ἀναφέρει ἐν λεπτομερείᾳ τὸ μεταρρυθμιστικὸν ἔργον τῆς κυβερνήσεως καὶ τὰ ληφθέντα ὑπὲρ τῶν ἐργατικῶν τάξεων μέτρα, καταλήγων ὡς ἑξῆς:

Ἐργάται,

Συνεχίσατε μὲ πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν τὰς ἐργασίας σας. Ἀναπτυχθῆτε μέσα στὸν κύκλο τῆς ἐνεργείας σας διὰ τῆς ἀγάπης πρὸς τὴν ἐργασίαν. Ἐπιμεληθῆτε τῆς ἀναπτύξεως τῶν τέκνων σας, ἐνσταλάξετε εἰς τὰς ψυχὰς των τὰς ἠθικὰς ἀρχὰς τῆς θρησκείας, τῆς οἰκογενείας καὶ τῆς πατρίδος καὶ πιστεύσατε εἰς τὴν ἀναγεννωμένην Ἑλλάδα.

Χαράξατε εἰς τὴν καρδίαν σας τὴν 4ην Αὐγούστου, ὡς ἀπαρχὴν μιᾶς νέας ἐποχῆς εὐημερίας καὶ δόξης.

Ζήτω τὸ Ἔθνος!
Ζήτω ὁ Βασιλεύς!
Ζήτω ὁ πρόεδρος τῆς ἐθνικῆς κυβερνήσεως Ἰωάννης Μεταξᾶς! Ζήτωσαν οἱ ἐργάται τῶν Πατρῶν καὶ τῆς Ἑλλάδος! (Παρατεταμέναι ζητωκραυγαί. Ἡ μουσικὴ ἀνακρούει τὸν ἐθνικὸν ὕμνον καὶ αἱ μᾶζαι τῶν συγκεντρωμένων ἐργατῶν σιωποῦν ἀποκαλυπτόμενοι).

Τέλος ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐργατ. Κέντρου κ. Ἀντύπας ἀνέγνωσεν μακρὸν ψήφισμα ὅπερ καὶ ἐνεκρίθη διὰ βοῆς ὑπὸ τῆς συγκεντρώσεως. Διὰ τοῦ ψηφίσματος ἐκφράζεται ἡ βαθεῖα εὐγνωμοσύνη τοῦ ἐργατικοῦ κόσμου πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Κυβέρνησιν.

Κατόπιν ἀφοῦ ἀνεχώρησαν οἱ κ. κ. ἐκπρόσωποι τῶν ἀρχῶν τῆς πόλεως, οἱ ἐργάται συνταχθέντες καὶ πάλιν καὶ μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὰς σημαίας των καὶ τὴν Δημοτ. Μουσικὴν ἐπανῆλθον εἰς τὸ Ἐργατικὸν Κέντρον ὅπου καὶ διελύθησαν ἡσύχως.

Η ΝΕΑ ΜΑΣ ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

ΣΤΑ ΣΚΑΛΟΠΑΤΙΑ ΤΟΥ ΘΡΟΝΟΥ

ΥΠΟ ΤΩΝ κ. κ. Π. ΣΑΝΛΑΙΝ & Ζ. ΜΠΟΥΡΖΟΥΑ

7ον

Πράγματι, στὶς δέκα, δύο καβαλλάριδες, ὁ ἕνας ἀκολουθῶντας τὸν ἄλλο, μπῆκαν στὴν αὐλὴ τῆς ἐπαύλεως. Ὁ πρῶτος—ὁ κόμης,—ὁ ὁποῖος ἔφερε ἕνα ψάθινο καπέλλο καὶ τοῦ ὁποίου εἶπα ρίξει μπροστὰ τὰ μπόρ, εἶχε ἕνα κόκκινο ἄλογο ποὺ φαινότανε ἀρκετὰ ζωηρό. Σταμάτησε μὲ πολὺ δυσκολία τὸ ἄλογο, κατέβηκε ἀπ' αὐτὸ κι' ἐπροχώρησε πρὸς τὴν εἴσοδο τοῦ σπιτιοῦ· ἄνοιξε ἀπότομα τὴ πόρτα καὶ σταματῶντας στὸ κατώφλι, φωνάζει μὲ οἰκειότητα:

—Καλημέρα σας!

Ὁ Σαρρόλα ἔβγαλε ἀμέσως ἀπὸ τὸ κεφάλι του ἕνα κασκέτο ποὺ φοροῦσε ἡ Μπιάνκα δὲ καὶ ἡ Ἀμέντα ἔκαμαν μιὰ ἐδαφικὴ ὑπόκλιση.

—Εἶμαι εὐτυχὴς ποὺ σᾶς ξαναβλέπω, λέγει ὁ ἐπισκέπτης. Εἶναι τώρα καιρὸς ποὔχα νὰ ἐπισκεφθῶ τὸ Βετσάνι.

Καὶ τοὺς ἔσφιγξε ἐγκάρδια τὰ χέρια.

Ἦταν ἕνας ὡραῖος νέος, εἴκοσι —ἑπτὰ περίπου χρονῶν, μὲ μιὰ φωνὴ γλυκειὰ καὶ συμπαθητική. Στὸ πρόσωπό του, ποὔητανε στεφανωμένο ἀπὸ ἄφθονα σγουρὰ μαλλιὰ ποὺ διῃροῦντο σὲ δύο μέρη ἀπὸ μιὰ χωρίστρα, δυὸ θαυμάσια μάτια ἐπρόδιδαν τόση καλωσύνη, ὅση ἐξυπνάδα καὶ εἰλικρίνεια. Τὰ μερικὰ βήματα ποὺ ἔκαμε πρὸς τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας Σαρρόλα, γιὰ νὰ τοὺς ἐκφράσῃ τὴν ἐκτίμησή του, ἔκαμαν νὰ φανῇ τὸ ἀρρενωπὸ ἀνάστημά του. Ἐφοροῦσε κυνηγετικὴ ἐνδυμασία. Ἔβγαλε ἀπὸ τὴ τσέπη τῆς κυλλότας του μιὰ ταμπακέρα ἄναψε ἕνα τσιγάρο καὶ ἀφοῦ ἐφύσηξε μακρυὰ τὸν καπνό, λέγει στὸν Σαρρόλα:

—Τί νέα ἔχεις νὰ μοῦ πῇς;

Προτοῦ κἂν ἀρχίσῃ ὁ ἀγρεπαυλίστης ν' ἀπαντήσῃ στὴν ἐρώτηση τοῦ κόμητος, παρουσιάζεται στὴ κορυφὴ τῆς σκάλας ἡ Μάρθα. Κατέβηκε σύντομα τὰ σκαλοπάτια καὶ ἐπῆγε καὶ ὑποκλίθηκε μπροστὰ στὸν κόμητα. Ἡ Μάρθα εἶχε φορέσει μιὰ κυματιστὴ ρόμπα, ἡ ὁποία ἄφηνε τὰ μπράτσα της γυμνὰ καὶ τὸ ἀνάστημά της φαινότανε ὡραῖο καὶ ἑλκυστικό. Τὰ μάτια της καὶ ἐν γένει τὸ πρόσωπό της ποὺ τὸ εἶχε φωνάξει μὲ τὴ τελευταία λέξη τῆς κοκκεταρίας καὶ ἰδιαίτερα τὸ κοκκινάδι τῶν χειλέων της, τῆς προσέδιδαν μιὰ τόση λάμψη, ὥστε ὁ κόμης δὲν ἔμεινε ἀσυγκίνητος.

—Εἶναι ἡ ἀνεψιά μου, ἡ Μάρθα Μπρεσσανζ, λέγει ἡ Σαρρόλα. Τὸ κορίτσι δηλαδὴ τῆς ἀδελφῆς μου.

Εἶναι ὀρφανὴ καὶ παίζει στὸ θέατρο Βαριετὲ τῶν Παρισίων.

Ὁ κόμης πῆρε τὸ χέρι τῆς νέας καὶ τὸ ἔφερε μὲ χάρη στὰ χείλη του.

—Εἶσθε σαρμάντ, ζεσποινίς, τῆς λέγει. Καὶ εἶμαι εὐτυχὴς ποὺ βρίσκω σὲ σᾶς, στὴ γωνιὰ αὐτὴ τῆς πατρίδος μου, τῆς Κορσικῆς, λίγη χάρη καὶ μερικὰ θέλγητρα ποὺ μᾶς χαρίζει τὸ Παρίσι.

Ἡ Μάρθα ἔπαθε μιὰ σύγχυση ἀπὸ τὴ φωνὴ τοῦ κόμητος Καμεράτα καὶ ἀπὸ τὰ ζωηρὰ βλέμματά του, μέσα στὰ ὁποῖα διάκρινε μιὰ βαθειὰ ἐκτίμηση καὶ φάνηκε ἀνίσχυρη νὰ κάμῃ τίποτε ἄλλο ἀπὸ τοῦ νὰ χαμογελάσῃ καὶ νὰ κατακοκκινίσῃ.

Ὁ Σαρρόλα προσπάθησε νὰ διακόψῃ τὴ σιωπὴ ποὺ ἐπηκολούθησε, προτείνοντας στὸν ἐπισκέπτη του νὰ δοκιμάσῃ τὸ κρασὶ ποὺ εἶχε φέρει ἀπὸ τὸ ὑπόγειο.

—Εὐχαριστῶ, λέγει ὁ Καμεράτα.

Ἡ Μάρθα ἐπῆρε τὸ δίσκο καὶ τὸν ἐπρότεινε στὸν κόμητα. Ὁ τελευταῖος, ἀφοῦ ἄκουσε ὅτι καθένας ἀπὸ τοὺς ἄλλους εἶχε πιῆ τὸ ποτήριό του, ἔφερε καὶ τὸ δικό του μέχρι τὰ χείλη λέγοντας:

—Πίνω στὴν ὑγειά σας καὶ στὴν ὑγεία τῆς δεσποινίδος Μάρθα.

Καὶ πάλιν ἡ νέα ταράχθηκε. Ἤπιε μιὰ γουλιὰ κρασὶ ποὔειχε τὸ ποτῆρι της, ἐνῷ ὁ θεῖος της, ἀφοῦ ἄδειασε γιὰ καλὰ τὸ δικό του καὶ ἐσφούγγιζε τὸ στόμα του μὲ τὸ ἐπάνω μέρος τοῦ χεριοῦ του, ἔλεγε στὸν κόμητα.

—Θὰ ἤθελε νὰ καθήσετε μερικὲς ἡμέρες στὴ περιφέρειά μας;

—Αὐτὸ ἐξαρτᾶται, ἀγαπητή μου. Ἐὰν μὲ τὴ λέξη «περιφέρεια» ἐννοεῖται τὸ Βετσάνι, τότε θὰ μείνω τέσσερες ἢ πέντε ἡμέρες. Ἐὰν τοὐναντίον ἐννοεῖτε τὴ Κορσική, Ἔχω σκοπὸ νὰ παραμείνω ὅσο τὸ δυνατὸν περισσότερο.

Ὁ κόμης κατεῖχε πράγματι στὸ Ἀθάτσιο μιὰ θαυμασία, ἰδιοκτησία, τὴν ὁποία ἐπεσκέπτετο ὅταν ἐπήγαινε στὸ νησί.

—Ἐπιθυμῶ, ἐξακολουθεῖ χαμηλώνοντας τὴ φωνή, ν' ἀποφύγω τὴ Γαλλία, ποὺ βρίσκεται τώρα σ' ἀναρχία ἀπὸ τὶς δραματικὲς συνέπειες τοῦ πολιτικοῦ πραξικοπήματος τοῦ ἐξαδέλφου μου.

Καὶ καθὼς ἐκεῖνοι ποὺ τὸν φιλοξενοῦσαν τὸν παρατήρουν μὲ ἔκπληξη στὰ μάτια, χωρὶς νὰ καταλαβαίνουν τοὺς λέγει:

—Δὲν θὰ ξέρετε φαίνεται καλὰ ἐδῶ στὸ Βετσάνι τί ἔγινε στὸ Παρίσι.

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια.

ΕΣΚΟΤΩΣΕ ΤΗΝ ΠΕΝΘΕΡΑΝ ΤΟΥ

ΒΕΛΩΤΑ (Εὐρυτανίας). Συγκλονιστικὸν ὅσον καὶ ἀποτρόπαιον ἔγκλημα ἦλθε νὰ ταράξῃ τὴν ἥσυχον ἀτμόσφαιραν τοῦ χωρίου μας μὲ δράστην τὸν Γεώργιον Ν. Μπακογιάννην καὶ θῦμα τὴν 50τούτιδα πενθεράν του Γεωργοῦλαν χήραν Ἀλεξ. Γιαννιώτη.

Τὸ δρᾶμα ἔλαβε χώραν ὑπὸ τὰς ἀκολούθους τραγικὰς συνθήκας.

Ὁ δράστης ὑπηρετῶν ὡς στρατιώτης κληρωτὸς εἰς τὸ 39ον Σύνταγμα Εὐζώνων καὶ λιποτακτήσας ἀφιχθεὶς ἐνταῦθα τὴν παραμονὴν τοῦ Πάσχα μετέβη εἰς τὴν οἰκίαν τῆς πενθερᾶς του ὅπου διέμενεν καὶ ἡ σύζυγός του παρέμεινεν μέχρι τῆς Τρίτης τοῦ Πάσχα, προτιθέμενος ἴσως νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ Σύνταγμά του, ἀπῄτησε ἀπὸ τὴν πενθεράν του νὰ τοῦ δώσῃ 100 δραχμὰς αὕτη δὲ μὴ ἔχουσα χρήματα ἐξῆλθεν ὅπως δανεισθῇ. Ἀφοῦ δὲ κατέστη ἀδύνατον νὰ ἐξεύρῃ δάνειον ἐπέστρεψεν εἰς τὴν οἰκίαν της ὅπου εὗρεν τὴν κόρην της ἀναίσθητον στὸ δάπεδο καὶ δερμένην ὑπὸ τοῦ γαμβροῦ της. Λαβοῦσα δὲ δοχεῖον ὕδατος προσεπάθη νὰ ἐπαναφέρῃ αὐτὴν εἰς τὰς αἰσθήσεις της, τότε ὁ γαμβρός της ἐξαγαγὼν τὴν ξιφολόγχην του ἔπληξεν αὐτὴν ἑπτάκις εἰς τὴν ὠμοπλάτην καὶ τὸν αὐχένα ἀφήσας αὐτὴν ἄπνουν. Θὰ ἐφόνευε δὲ καὶ τὴν σύζυγόν του ἂν δὲν κατέφθανον εἰδοποιηθέντες ἐκ τῶν κραυγῶν τῆς φονευομένης οἱ περίοικοι οἵτινες συνέλαβον αὐτὸν καὶ τὸν ἐκράτησαν μέχρις ὅτου εἰδοποιηθεῖσα τηλεφωνικῶς κατέφθασεν ἡ Ἀστυνομία Προυσσοῦ. Μετὰ τὴν νεκροψίαν καὶ τὰς σχετικὰς ἀνακρίσεις ὡδηγήθη συνοδείᾳ ὀργάνων τῆς Χωροφυλακῆς εἰς Προυσσὸν ὅπου σχηματισθείσης τῆς σχετικῆς δικογραφίας ἀπεστάλη εἰς τὸν Εἰσαγγελέαν Καρπενησίου.